U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **K. S.**, zastoupený Mgr. Ladislavem Malečkem, advokátem se sídlem Nerudova 1419/22, Litoměřice, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 8. 2022, č. j. 75 Az 2/2021 - 109,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 2. 2021, č. j. OAM-1174/ZA-ZA12-HA10-2019, podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „*zákon o azylu*“), a § 25 písm. i) téhož zákona zastavil řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Žalobu proti tomuto rozhodnutí žalovaného Krajský soud v Ústí nad Labem (dále jen „*krajský soud*“) rozsudkem ze dne 8. 8. 2022, č. j. 75 Az 2/2021 - 109, zamítl jako nedůvodnou.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podává žalobce (dále jen „*stěžovatel*“) kasační stížnost, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) soudního řádu správního (dále jen „*s. ř. s.*“). Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že v jeho případě byly splněny podmínky pro udělení azylu.

[3] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožňuje s napadeným rozsudkem a navrhuje, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost, případně ji zamítl.

[4] Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska její přípustnosti, neboť pouze přípustná kasační stížnost může být soudem projednána věcně.

[5] Kasační stížnost je nepřípustná.

[6] Podle čl. II zákona č. 173/2023 Sb., kterým bylo s účinností od 1. 7. 2023 novelizováno znění zákona o azylu, *řízení podle zákona č. 325/1999 Sb. a řízení podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve věci rozhodnutí vydaného podle zákona č. 325/1999 Sb., zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne pravomocně neskončená, se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posuzují podle zákona č. 325/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; v těchto řízeních se však postupuje podle § 3d odst. 2 a 3, § 15 a § 25 a § 87 odst. 1 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona*. Řízení o kasační stížnosti bylo zahájeno dne 18. 8. 2022, tedy před nabytím účinnosti zákona č. 173/2023 Sb. V tomto řízení se tedy uplatní zákon o azylu ve znění účinném do 30. 6. 2023.

[7] Podle § 32 odst. 7 písm. a) zákona o azylu, ve znění účinném do 30. 6. 2023, *kasační stížnost je nepřípustná v případě další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany*.

[8] Podle § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, ve znění účinném do 30. 6. 2023, se pro účely zákona o azylu rozumí *další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany druhá opakovaná žádost podaná toutéž osobou po nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany, s výjimkou rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25 písm. a), d), e), f), h) nebo j) o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a všechny žádosti následující po ní*.

[9] Z rozhodnutí žalovaného vyplývá, že se v nyní posuzované věci jedná o v pořadí již devátou žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany. První žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany ze dne 26. 4. 2002 žalovaný zamítl dle § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu v rozhodném znění (žalobu proti tomuto rozhodnutí Krajský soud v Plzni zamítl a následnou kasační stížnost zdejší soud odmítl pro nesplnění podmínek řízení). Druhou žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany ze dne 25. 4. 2007 žalovaný zamítl dle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o azylu v rozhodném znění (žalobu proti tomuto rozhodnutí Městský soud v Praze zamítl a následné řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno). O třetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 8. 7. 2010 rozhodl žalovaný tak, že se stěžovateli azyl neuděluje (žalobu proti tomuto rozhodnutí Krajský soud v Hradci Králové zamítl a následná kasační stížnost byla odmítnuta pro nepřijatelnost). Řízení o čtvrté žádosti stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany ze dne 27. 3. 2014, stejně jako řízení o páté žádosti ze dne 15. 5. 2014 žalovaný podle § 25 písm. i) zákona o azylu v rozhodném znění zastavil (žaloby proti těmto rozhodnutím krajský soud zamítl a následné kasační stížnosti zdejší soud odmítl pro nepřijatelnost). V řízení o šesté žádosti stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany ze dne 16. 9. 2014 žalovaný po zrušení jeho původního rozhodnutí opětovně rozhodl o zastavení řízení podle § 25 písm. i) zákona o azylu v rozhodném znění (žaloba proti tomuto rozhodnutí byla krajským soudem zamítnuta). Rovněž řízení o sedmé žádosti stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany ze dne 24. 2. 2015 bylo zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu v rozhodném znění (žalobu proti tomuto rozhodnutí krajský soud zamítl a kasační stížnost zdejší soud odmítl pro nepřijatelnost). V řízení o osmé žádosti stěžovatele ze dne 4. 10. 2016 žalovaný rozhodl o zastavení řízení podle § 11a odst. 3 zákona o azylu v rozhodném znění (žalobu proti tomuto rozhodnutí krajský soud zamítl, nicméně zdejší soud následně napadený rozsudek a rozhodnutí

žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení). Stěžovatel následně podal další, v pořadí devátou, žádost o udělení mezinárodní ochrany, o níž žalovaný rozhodl rozhodnutím specifikovaným v odstavci [1] tohoto usnesení.

[10] Z výše uvedeného je zřejmé, že v nyní projednávané věci je předmětem přezkumu další opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, ve znění účinném do 30. 6. 2023. Podle § 32 odst. 7 písm. a) zákona o azylu, ve znění účinném do 30. 6. 2023, přitom není kasační stížnost v případě další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany přípustná (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 12. 2021, č. j. 3 Azs 331/2021 - 16, nebo ze dne 28. 6. 2023, č. j. 6 Azs 274/2022 - 31).

[11] Na tento závěr nemá vliv ani nesprávné poučení o možnosti podat kasační stížnost. Její nepřípustnost je dána zákonem, a nemůže ji proto založit „pouhé“ nesprávné poučení krajského soudu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 - 36, č. 737/2006 Sb. NSS).

[12] Ze shora uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl jako nepřípustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. listopadu 2023

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu